

DOCUMENTAIRE LEUVEN HULP

'IK VIND HET ZO ERG OM HIER TE ZITTEN'

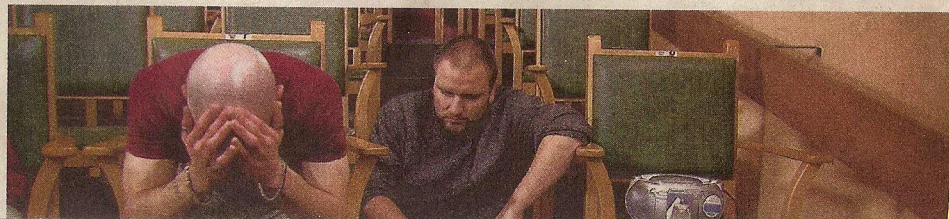
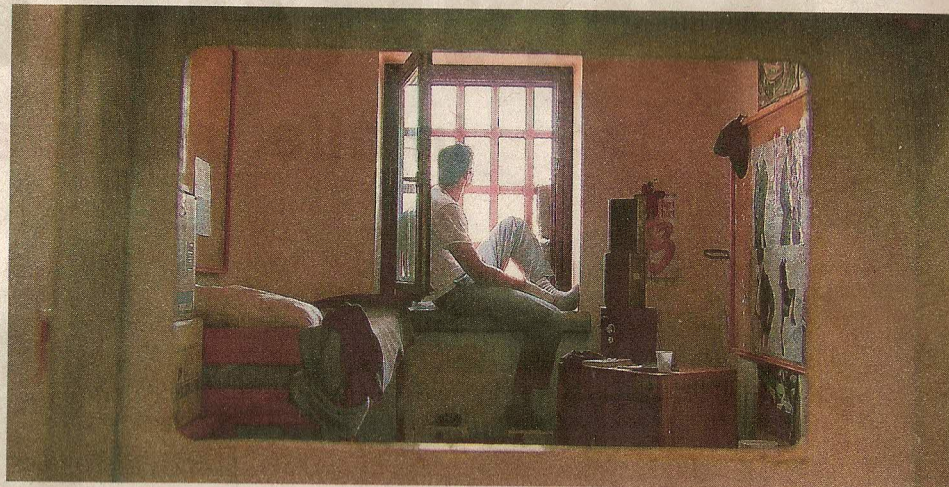
'We wilden de kijker in de gevangenis trekken, hem het gevoel geven erin te zitten.' Vier documentairemakers sleten drie maanden van hun leven in de hulpgevangenis van Leuven en maakten een beklemmend portret.

INGE GHIJS

Nico: 'Koffie rondbrengen. Eten rondbrengen. De gangen schoonmaken. De kamers van de chef schoonmaken. De toiletten van de chefs schoonmaken. Voor 150 euro per maand, maar je bent bezig. Ik zit hier al vijf jaar. Je wordt het in zekere zin gewend... aan de andere kant ook niet. Het is vooral je tijd doen passeren.'

Dilgis: 'Ik word hier paranoia. Ik word hier gek. Mensen lopen hier op de wandeling rond met scheermesjes in hun mond om een ander de keel over te snijden. Is dat nu een plek om zo jong dood te gaan? Ik zou toch liever iets anders hebben.'

's Nachts, als ze niet konden slapen, vertelden die mannen voor de camera hun persoonlijk verhaal. Over een vader die dronk en sloeg, een vader die de moeder vermoordde, moeders die niet voor hun kinderen konden zorgen, kinderen die opgroeiden in pleeggezinnen en instellingen. Het leverde beklemmende beelden op. Van Christos die zijn eigen drugsgebruik filmde. Van Dilgis: 'Ik ben wel eens bang dat ik hier oud ga worden. Dat ik na deze straf weer iets zal doen waardoor ik hier binnen geraak. En dat iedereen buiten sterft. Of dat ik hier zelf dood ga.'

413

413